

בעזרת השם יתברך אך ורק לשם שמים.

למִיפָּרֵק קוֹב"ה וּשְׂכִינִיתָהּ וְיִשְׂרָאֵל מִגּוֹ גְלוּתָא. עיין בזהר הקדוש כי תצא דף רפ"א. בָּשֶׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. לשון תפילת רבי חיים ויטאל. לְתַקּוֹן הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה, וּלְתַקּוֹן כָּל יִשְׂרָאֵל עִם הַשֵּׁם. לשון הרמח"ל. וְלַעֲשׂוֹת נְחֻת רוּחַ גָּדוֹל לְהַבְרָא יִתְבָּרֵךְ וְיִתְעַלֶּה. לשון היסוד ושורש העבודה.

מזמור לאסף לשולחן השבת

פרשת מטות מסעי התשפ"ה עלון 85

ע"פ הרמב"ן: "וכאשר תקום מן הספר תחפש באשר למדת אם יש בו דבר אשר תוכל לקימו" וכן משמע בזהר הקדוש ויקרא דף נג: ד"ה ר"י נכתב על ידי קבוצת אברכים מירושלים. נשמח לקבל הארות.

לסעודה הראשונה:

חובה לשמוע בקול גדולי הדור בכל דור ודור

ולקיים דבריהם ללא שום תירוצים

ממש כמו ששומעים בקול השם יתברך

פרק ל פסוק ב: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל רָאשֵׁי הַמִּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה הַשֵּׁם. מבאר החתם סופר (בספרו תורת משה ד"ה וידבר משה משנת תקס"ג) משה דבר לבני ישראל על אודות ראשי המטות, שירגילו בני ישראל את עצמם, לאמר על דברי ראשי המטות: "זה הדבר אשר צוה השם" רצונו לומר כי כל היוצא מפי השופט, יהיה בעיני עם השם כאילו השם יתברך בעצמו ציוה לעשות כך כי מסתמא רוח השם נוססה (עלתה) ברועה צאן קדושים. עכתי"ד. (וכן משמע ממה שכתוב אצל רבקה בתחילת פרשת תולדות (בראשית כה כב וַתֵּלֶךְ לְדָרֵשׁ אֶת הַשֵּׁם וּפְרָשִׁי: לבית מדרשו של שם)

וזה ברור שאם היינו זוכים לשמוע הלכה או הנהגה מהשם יתברך בעצמו לא היינו מחפשים תירוצים לא לקיים חלילה.

וכפי המבואר בספר החינוך (מצוה תצה) מה שכתוב בתורה וְעָשִׂיתָ עַל פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר יֹאמְרוּ לְךָ (דברים פרשת שופטים פרק יז פסוק י) דהיינו לשמוע בקול חכמי ישראל, המצוה הזאת שייכת בכל דור ודור, וכלשונו: והעובר על זה, ואינו שומע לעצת הגדולים שבדורו בחכמת התורה ככל אשר יורו, מבטל עשה זו ועונשו גדול מאוד, עכ"ל.

בעזרת השם יתברך מכאן למדנו שחובה לשמוע בקול גדולי הדור בכל דור ודור, ולקיים דבריהם ללא שום תירוצים, ממש כמו ששומעים בקול השם יתברך ממש. (כגון הוראתם הברורה של כל גדולי וצדיקי הדור שליט"א להתרחק מכל פגעי הטכנולוגיה עד הקצה האחרון)

וְתַפְסֵל לְהַשִּׁיב יִתְבָּרֵךְ שְׁנוֹכָה לְקִיּוֹם אֶת מִזֵּה שְׁלֵמִינִי, וְכִדְאִי לְהַתְפַּלֵּל דְּרָךְ תַּנְוִנוֹתִים, כְּרֵשׁ הַמִּבְקָשׁ בְּפִתּוֹ, וּבְנִינִי, וְשִׁלָּא תִרְאֶה לְקִי כְּמִשְׁא, וּבְלֵב וְיִשְׁבֵּר וְיִדְבֹּק:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שֶׁתִּתְּנֵנִי בְּכָל לַעֲמֵךְ וְיִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוֹבִיךָ הַקְּדוּשִׁים לְשִׁמּוֹעַ בְּקוֹל גְּדוּלֵי הַדּוֹר כְּאִילוֹ שְׁמַעְתִּי מִבֶּרֶךְ, וְתַעֲזָרֵנִי לְהַתְרַחֵק מִכָּל פְּגַעֵי הַטֶּכְנֹלוֹגְיָה עַד הַקֶּצֶה הָאֲחֵרִין כְּפִי הָרָאָה גְּדוּלֵי הַדּוֹר.

הרוצה להתעלות בעבודת השם יתברך

צריך לחזק עצמו בבחינת הקדושה

פרק לא פסוק ג: הִתְחַלְצִי מֵאֲתָכֶם אֲנָשִׁים לִצְבָא וַיְהִי עַל מִדְּוָן לְתֵת נְקֻמַּת הַשֵּׁם וכו'. זה לשון האור החיים הקדוש ואומרו ויהיו על מדין יתבאר על פי מה שאמרו אנשי אמת שבחינת הקדושה הוא יסוד העליה ובחינת הקליפה היא סוד הירידה וכשאדם חוטא ונדבק בו חלק הרע, תפעיל בו טבעה ויסודה להשפילו. עכ"ל.

כמו שאי אפשר לבנות בית גדול בלי יסודות חזקים כך אי אפשר לאדם להתעלות בעבודת השם בלי יסודות חזקים, בעזרת השם יתברך מדברי האור החיים הקדוש למדנו שהיסוד של העליה הוא בחינת הקדושה, ועל כן הרוצה להתעלות בעבודת השם יתברך צריך לחזק עצמו בבחינת הקדושה, ועל ידי זה יזכה להתעלות מעלה מעלה בתורה וביראת שמים.

וְתַפְסֵל לְהַשִּׁיב יִתְבָּרֵךְ שְׁנוֹכָה לְקִיּוֹם אֶת מִזֵּה שְׁלֵמִינִי, וְכִדְאִי לְהַתְפַּלֵּל דְּרָךְ תַּנְוִנוֹתִים, כְּרֵשׁ הַמִּבְקָשׁ בְּפִתּוֹ, וּבְנִינִי, וְשִׁלָּא תִרְאֶה לְקִי כְּמִשְׁא, וּבְלֵב וְיִשְׁבֵּר וְיִדְבֹּק:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שֶׁתִּתְּנֵנִי בְּכָל לַעֲמֵךְ וְיִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוֹבִיךָ הַקְּדוּשִׁים לְחֻזֵּק עֲצָמִי בְּבִחִינַת הַקְּדוּשָׁה, וְעַל יְדֵי זֶה אֶזְכֶּה לְהַתְעַלֵּת בְּעִבּוּדְךָ.

עמד על הבימה במשך שעה וחצי בעיניים עצומות

שח אחד מבני הגאון רבי משה מרדכי שולזינגר זצ"ל: בילדותי התלויתי לאימי תליט"א לדרשת התעוררות לנשים, שנשא אבא זצ"ל בסמינר "אור החיים" ושמתי לב שאבא דיבר כל הזמן בעיניים עצומות, וכך גם כעבור עשרות שנים, שמעתי מאחד מגדולי התלמידי חכמים, שבתו סיפרה לו, שבאותו היום היתה דרשה בסמינר מאבא זצ"ל, שעמד על הבימה במשך שעה וחצי בעיניים עצומות. (מתוך הספר רבי משה מרדכי חלק ב עמוד 249)

וְתַפְסֵל לְהַשִּׁיב יִתְבָּרֵךְ שְׁנוֹכָה לְקִיּוֹם אֶת מִזֵּה שְׁלֵמִינִי, וְכִדְאִי לְהַתְפַּלֵּל דְּרָךְ תַּנְוִנוֹתִים, כְּרֵשׁ הַמִּבְקָשׁ בְּפִתּוֹ, וּבְנִינִי, וְשִׁלָּא תִרְאֶה לְקִי כְּמִשְׁא, וּבְלֵב וְיִשְׁבֵּר וְיִדְבֹּק:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שֶׁתִּתְּנֵנִי בְּכָל לַעֲמֵךְ וְיִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוֹבִיךָ הַקְּדוּשִׁים לְחֻזֵּק אֶת הָרַבִּים, וְלִשְׁמֹר עַל עֵינַי.

החכם אוהב את התוכחות ואינו מצדיק את עצמו

פרק לב פסוקים ב-טו וַיָּבֵאוּ בְנֵי גֹד וּבְנֵי רְאוּבֵן וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל נְשִׂאֵי הָעֵדָה לֵאמֹר וכו' וַיֹּאמְרוּ מֹשֶׁה לְבְנֵי גֹד וּלְבְנֵי רְאוּבֵן הֲאֵחִיכֶם יָבֵאוּ לְמִלְחָמָה וְאַתֶּם תֵּשְׁבוּ פֹה וכו'. מספרים על השפת אמת שפעם בבחרותו למד עם חבירו כל הלילה בהתמדה, ורק לפנות בוקר שכב לישון עד אמצע היום, נכנס אצלו הסבא בעל החידושי הרי"מ ז"ל והטיף לו דברי תוכחה על שהוא מרבה בשינה, ואינו משכים לקום ללמוד תורה, השפת אמת הקשיב לדברי התוכחה, ולא הפיקו אפילו במילה אחת, חבירו שהיה באותו מעמד התפלא מאוד, ואחרי זמן שאל אותו, מדוע שתקת ולא אמרת לסבא שלך שהיית ער כל הלילה ולמדת תורה?

השיב לו השפת אמת: לא רציתי להפסיק את הסבא

באמצע דבריו כדי לשמוע מפיו עוד דברי מוסר, והביא ראיה מהפסוקים הנ"ל, כיון שהיה בדעתם של בני גד להחליץ למלחמה מדוע לא אמרו דבר זה למשה מיד כשהתחיל לתת להם מוסר: האחיכם ישבו וכו' כה עשו אבותיכם וכו' (סד הכל עשרה פסוקים מפסוק ו' עד פסוק טו) ומדוע שתקו? כיון שרצו לשמוע ממשה דברי מוסר. (מענינה של תורה)

בעזרת השם יתברך נבאר את המעשה

בהקדים ד' דברים:

א. המשנה באבות (פרק ד משנה א) אומרת בן זומא אומר, איזהו חכם, הלומד מכל אדם, שנגאמר (תהלים קיט צט) מכל מלמדי השכלתי כי עדותיה שיהיה לי.

ב. כתוב במשלי (ט ח) אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך. מבאר המצודות דוד: כי הוא חפץ בתיקון מדותיו ולומד מכל אדם. עכ"ל.

ג. במשנה הקדושה אבות (ו ו) שנינו אחד מקניני התורה: אוהב את התוכחות.

ד. זה לשון הגר"א בספר אבן שלמה (פרק א סעיף ב) "עיקר חיות האדם הוא להתחזק תמיד בשבירת המידות ואם לאו למה לו חיים"

היוצא מכל הנ"ל: יהודי שזוכה להיות חכם, אוהב את מי שמוכיח אותו, מדוע, כיון שהוא חפץ בתיקון המידות, שהיא עיקר חיות האדם, ועל ידי זה יזכה גם לקנות את התורה, ולא משנה מי הוכיח אותו, שהרי הוא לומד מכל אדם.

ובזה מבואר מדוע השפת אמת שתק בזמן שקיבל תוכחה אף על פי שהיה יכול להצדיק את עצמו, שהרי סוף סוף התוכחה תהיה לו עזר בתיקון מדותיו, ובקנין התורה. (ועיין בספר מגיד תעלומה לרבי צבי אלימלך שפירא מדינוב (ברכות י. ד"ה א"ל בא וראה) שהוכיח מדברי הגמרא שלא מפסיקים חכם באמצע דבריו בדברי תורה עד שיסיים כל הדרשה ואפילו באופן שעונה תשובה על מה שלא שאלו אותו)

ותפיל כל השם יתברך שנוקה לקיים את מה שלמדנו, וכדאי להתפלל לך תנונות, כרש המבקש בפתחו, ובנאות, ושלל תראה לקיו כמשא, וכלב ושר ונדרה:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתוכיח את כל עמך ישראל, בנך אהובך הקדושים להיות זוכים הלומד מכל אדם, ולא אהוב את מי שמוכיח אותי, ולא להצדיק את עצמי, שהרי הוא עוזר לי לתקן את מדותי, שהיא הסיבה העיקרית של חיותי, ועל ידי אזהרה לקנות את התורה.

לסעודה השניה:

זה לשון הזהר הקדוש בהעלותך (דף קנב ע"א) רבי שמעון אומר ווי לההוא בר נש דאמר, דהא אורייתא אתא לאתנא ספורין בעלמא, ומלין דהדינטי. תרגום: רבי שמעון אומר אוי לאותו איש שאמר שתורה זו באה להראות ספורים בעלמא ודברי הדיטות.

והיינו שהתורה באה ללמד אותנו הנהגות החיים, ולכן רצון השם יתברך שכל אחד יחפש בכל דבר שזוכה ללמוד אם יש בו דבר אשר יוכל לקיים אותו, כלשון הרמב"ן באגרת וכאשר תקום מן הספר תחפש באשר למדת אם יש בו דבר אשר תוכל לקימו.

ותפיל כל השם יתברך שנוקה לקיים את מה שלמדנו, וכדאי להתפלל לך תנונות, כרש המבקש בפתחו, ובנאות, ושלל תראה לקיו כמשא, וכלב ושר ונדרה:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתוכיח את כל עמך ישראל, בנך אהובך הקדושים לדעת, לזכור, ולהשיב אל ליבי את דברי הזהר הקדוש רבי שמעון אומר אוי לאותו איש שאמר שתורה זו באה להראות ספורים בעלמא ודברי הדיטות. ויהי רצון מלפניך שתעזורני לחפש בכל דבר שאזכה ללמוד אם יש בו דבר אשר אוכל לקיים אותו, כלשון הרמב"ן באגרת וכאשר תקום מן הספר תחפש באשר למדת אם יש בו דבר אשר תוכל לקימו.

בקשה דחופה - ספרי תורה שרונים בצער

נא להרבות בתפילות ותחנונים לרפואת רבי ישראל בונים בן חיה היזא (שרייבר) רבי חיים עמוס כמוס בן פורטונה רבי דב בן שושנה רבי ישראל בן אסתר (אזרול) מנתיבות. תזכו למצוות.

תפילה לביטול גזירות השמד

היות ששלטון הרשעים חסרי הדעת בארץ הקודש מנסים בכל כוחם להלחם בעולם התורה, ולא זכו לדעת שהשמירה על תושבי ארץ ישראל והצלחת הלחימה היא על ידי עסק התורה וכדברי חז"ל הקדושים במסכת מכות (דף י.). אמר רבי יהושע בן לוי מאי דכתיב עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים מי גרם לרגלינו שיעמדו במלחמה, שערי ירושלים שהיו עוסקים בתורה, ואמרו חז"ל הקדושים אין כוחם של ישראל אלא בניהם, (עיין זהר הקדוש פרשת וישלח דף קעח. ד"ה וישראל לית לון תוקפא) על כן כמה אברכים כתבו תפילה להצלת הדור מגזירות השמד.

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתוכיח את כל עמך ישראל, בנך אהובך הקדושים, לקבל על עצמם בכל יום עול תורה באמת, ותעזרם להצות בתורתך הקדושה בכל יום, יומם ולילם. כפי כוחם, לשם שמים, בחשך גדול וזמרון בהתלהבות עצום, ברציפות, בשמוחה, בקדושה, ועל מנת לקיים, ובזכות זה תעביר גזירות הממשלה ללמוד את בני ובנות ישראל לימודים אסורים, ולקנות אותם לצבא, (ובפרט את פלוגות בלונדון פלוגות) היו לא תהיה, שהרי גלוי וידוע לפניך כמה קילקולים גורמים יש בגזירות עומד אלו, ויהי רצון מלפניך שתבטל ברומחך הרבים את הגזירות האלו מעתה ועד עולם, ויהי רצון מלפניך שתעזור לכל בנך אהובך הקדושים שיהיו אוהבים, ומכבדים, ויראים זה מזה, ויתרוזקו בתכלית הריחוק משנאת זיונם, ומבזיונות, ומבזוי תלמידי חכמים, ובזכות זה נזכה בקרוב שתעביר ממלכות ארון מן הארץ, ותגלה כבוד מלכותך עלינו מהרה, בהתגלות משיח צדקנו, ונזכה לבנין בית המקדש, ולנאילה השלמה, ברוחמים ובחסדים גמורים פשוטים ומגלים, בהמהרה בלימו.

בחור יקר! קיבלת צו התיצבות? למידע, יעוץ משפטי ולעזרה

טלפן עכשיו לאגודת בני הישיבות 02-31-32-140 או: 5172 *

לע"נ מרים בת עישה ע"ה לבית משפחת מסס. נהנית מהעלון? הזכות שלך לסייע בהוצאות הדפוס, ניתן להקדיש לרפואה ולעילוי נשמת יקירך וכו' טלפן: 05484-67-992. או בנדריים פלוס קרנות פותח את ידך, קרן 253 מזמור לאסף. כדאי להניח קופה בבית ובכל יום לתרום כפי היכולת. ניתן לרכוש את הספר מזמור לאסף על מסכתות סוכה ביצה ראש השנה (כ330 לקחים ותפילות מתוך הגמרא) בטל הנ"ל, וכן תפילה לזכות להרגיש עריבות ומתיקות התורה. בבקשה להשאיר הודעה ברורה ומפורטת בתא הקולי. לשמיעת שיעורים מרתקים ומחזקים: 073-371-82-54 סיפורי צדיקים מאוד מחזקים בשלוחה 7.

חיזוקים הנהגות ותפילות לבנות ישראל שלוחה 37. איך זוכים להרגיש עריבות ומתיקות התורה? שלוחה 4 שיעורים 260. 289.

החיזוק היומי באמונה ובטחון שלוחה 70

תזכו לכל הברכות שבתורה.

מתוך הקונטרס מזמור לאסף תהלים משלי

פרק מב פסוק ט: יומם יצנה יהנה חסדו ובלילה (שירה) שירו עמי תפלה לאל חיי. זה לשון תקוני הזהר הקדוש דף ב ע"א: מארי תורה מסטרא דעמודא דאמצעייתא, דביה חצות לילה הנה קם דוד לחברא ליה בשכינתא דאתקריאת לילה, ואיהו שמר מה מליקה (ישעיה כא יא) ליל ה', ליל שמונים הוא ליהו"ה (שמות יב מב) ובגינה אתמר כל העוסק בתורה בלילה הקדוש ברוך הוא מושך עליו חוט של חסד ביום, שנאמר (תהלים מב ט) יומם יצנה יהו"ה חסדו ובלילה שירה עמי.

תרגום: בעלי תורה - מצד עמוד האמצעי שבו חצות לילה, הנה קם דוד לחבר אותו לשכינה שנקראת לילה, והוא שומר מה מליקה, ליל ה', ליל שמונים הוא ליהו"ה, ובגללה נאמר, כל העוסק בתורה בלילה, הקדוש ברוך הוא מושך עליו חוט של חסד ביום, שנאמר יומם יצנה ה' חסדו ובלילה שירה עמי.

בעזרת השם יתברך מכאן למדנו שמי שזוכה לעסוק בתורה בלילה הקב"ה נותן חינו בעיני הבריות (כפרש"י בעבודה זרה דף ג:) ועל ידי שיזכה האדם להשיב אל ליבו דבר זה יזכה להשתדל לעסוק בתורה בלילה, ועל ידי זה יזכה שהשם יתברך יתן את חינו בעיני הבריות.

תתפלל להשם יתברך ששוכה לקיים את מה שלמדנו, וכדאי להתפלל דרך תחנונים וכלב ושאב ונדב:
רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתוכיחני בכלל עמך ישראל, בנתיב אהוביך הקדושים לדעת, כלומר, וקלויש אלו את דברי הזהר הקדוש כל העוסק בתורה בלילה, הקדוש-ברוך-הוא מושך עליו חוט של חסד ביום, כלומר שאתה נותן את חיינו בעיני הבריות, ועל ידי שתוכיח להשיב אל ליבי דבר זה אזכה להשתדל לעסוק בתורה בלילה, ועל ידי זה אזכה שתתן את חיינו בעיני הבריות.

לסעודה השלישית:

פרק מג פסוק ב: כי אתה אלוקי למה זנחתני למה קדר אתה לך בלחץ אויב: יש להזהר לקרא את הפסוק מתוך ענוה והכנעה, בלי להרהר אחר מדותיו של השם יתברך ולא כאחד שמתלונן חלילה.

תתפלל להשם יתברך ששוכה לקיים את מה שלמדנו, וכדאי להתפלל דרך תחנונים וכלב ושאב ונדב:
רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתוכיחני בכלל עמך ישראל, בנתיב אהוביך הקדושים לא להרהר אחר מדותיך חלילה.

פסוק ד: ואבואה אל מזבח אלוקים אל אל שמחת גילי. בעזרת השם יתברך נבאר את הפסוק בהקדים דברי הפלא יועץ (בתחילת פרק עצבות דיבור המתחיל: והנה מדה זו) שהעצבות באה "מחמת מקרה בלתי טהור, שארע לו בגופו או בנכסיו או מחמת הגאווה"

כאשר האדם זוכה לחזור בתשובה ולהתקרב להשם יתברך, יזכה להיות בשמחה, וזה שכתוב אל מזבח וכו' שעל ידי הקרבנות הקרבים על גבי המזבח עם הוידוי מתכפרים העוונות, אל אל היינו שמתקרב להשם יתברך, ואז יזכה לשמחת גילי, כלומר להיות בשמחה.

תתפלל להשם יתברך ששוכה לקיים את מה שלמדנו, וכדאי להתפלל דרך תחנונים וכלב ושאב ונדב:
רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתוכיחני בכלל עמך ישראל, בנתיב אהוביך הקדושים לחזור בתשובה שלימה ולהתקרב אליך ובזכות זה אזכה להיות בשמחה.

פרק מד פסוק ה: צנה ישועות יעקב. בעזרת השם יתברך יש לבאר בהקדים א. הגמרא הקדושה בברכות דף ה ע"א אומרת אמר רבי שמעון בן לקיש כל העוסק בתורה יסורין בדילין הימנו. ב. יעקב זה בחינת עסק התורה, וכמו שכתוב ויעקב איש תם יושב אהלים, וזה שכתוב צנה ישועות, כלומר להוושע מהיסורים בזכות מה, בזכות יעקב היינו בזכות שעוסקים בתורה, וכדברי הגמרא יסורים בדילין הימנו.

תתפלל להשם יתברך ששוכה לקיים את מה שלמדנו, וכדאי להתפלל דרך תחנונים וכלב ושאב ונדב:
רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתוכיחני בכלל עמך ישראל, בנתיב אהוביך הקדושים לעסוק בתורה, ובזכות זה היסורים יהיו בדילין הימני.

פסוק כד: עורה למה תישן השם. שנינו במשנה מסכת מעשר שני (פ"ה מט"ו) יוחנן כהן גדול העביר הודיות המעשר. אף הוא בטל את המעוררים. וביאר הברטנורא: שהיו הלויים אומרים בכל יום על הדוכן עורה למה תישן השם. אומר להם וכי יש שנה לפני המקום? עמד ובטלן.

לא זכיתי להבין, גם אם יש קושיא ודאי שדברי דוד המלך אמת, ונאמרו ברוח הקדוש, ומדוע ביטל. בעזרת השם יתברך י"ל אמנם הכל אמת אבל כיון שהלויים אמרו את הפסוק בפרהסיא והפסוק יכול להתפרש באופן לא נכון, וזה יביא מכשול, החליט יוחנן לבטל את אמירתו בבית המקדש.

בעזרת השם יתברך מכאן למדנו לקח, שאם רוצים ללמד דברי תורה שיכולים להתפרש באופן לא נכון, צריך ישוב הדעת ולחשוב למי ללמדם ולמי לא, וכגון מה שמצינו שיש דברים שלא מלמדים לעמי הארץ כדי שלא יבואו לידי טעות. (עיין שו"ע או"ח סימן שיו ס"ג ברמ"א)

תתפלל להשם יתברך ששוכה לקיים את מה שלמדנו, וכדאי להתפלל דרך תחנונים וכלב ושאב ונדב:
רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתוכיחני בכלל עמך ישראל, בנתיב אהוביך הקדושים כלומר תורה באופן שלא תצא תקלה תזות ידי.

פרק מה פסוק א: למנצח על ששנים. פרש"י: לכבוד תלמידי חכמים יסדו השיר הזה שהם רכים כששנים וכו'. ע"כ. בעזרת השם יתברך עוד יש לבאר שנקראו שושנים מלשון שינון כיון שחוזרים על תלמודם, ומכאן רמז שעל ידי שמשנים את הלימוד זוכים להיות תלמידי חכמים. (וכן מרומז בגמרא ברכות י ע"א תנו רבנן ולא כתוב רבנן תנו, לרמז שעל ידי שתנו (חזרו) נהיו רבנן)

תתפלל להשם יתברך ששוכה לקיים את מה שלמדנו, וכדאי להתפלל דרך תחנונים וכלב ושאב ונדב:
רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתוכיחני בכלל עמך ישראל, בנתיב אהוביך הקדושים לשון את כל לימודי, ובזכות זה אזכה להיות תלמיד זכם.

פרק מו פסוק ב: אלוקים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא מאד. **פסוק ג:** על פן לא נירא ביהמיר ארץ ובמוט הרים בלב גמים. כתב המצודת דוד: כשתחלף הארץ מהשקט לרעד וכאשר ינועו ההרים ליפול בעומק הים והוא משל על מפלת גוג. עכ"ל. אמנם כיון שאין מקרא יוצא מידי פשוטו (רש"י בראשית לו יז) בעזרת השם יתברך יש לבאר שעל ידי שהאדם בוטח בהשם יתברך לבד, בכל ליבו באמת, יזכה שהשם יתברך יעזור לו ויהיה איתו בצרותיו, ואפילו אם תהיה רעידת אדמה ממש וההרים יפלו לים לא יהיה לו שום פחד.

וְתַפְּלָל לַיהוָה יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִּים אֶת מַה שְׁלֹמֹדָנוּ, וּבְדָאִי לַהֲתַפְּלָל דְּרָךְ תַּחֲנוּנָאִים וּבְכָל זְשִׁיבָר וְנִדְבָה:

רְבוּזוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתַּכְּלֵנִי בְּכָל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוּבִיךָ הַקְדוּשִׁים לְדָעַת, לְכֹדֶר, וּלְהַשִּׁיב אֶל לְבִי שֶׁעַל יָדִי שְׁתֵּאדָם בּוֹטֵחַ בְּךָ לְבַד בְּכָל לֵבִי בְּאֵמֶת יִכְזֶה שְׁאֵתָה תַעֲזֹר לִּי וְתִהְיֶה אִיתִי בְּצָרֹתַי, וְאֶפְּיֹל אִם תִּהְיֶה רַעֲיִידָת אֲדִמָּה מִמֶּשֶׁ וְהִזְרִים יִפְּלוּ לִי לֹא יִהְיֶה לִּי שׁוּם פְּחוּד.

פֶּרֶק מִז פֶּסוּק ז: זְמַרְו אֱלוֹקִים זְמַרְו. אֱלוֹקִים זֶה מִידַת הַדִּין, גַּם כִּשְׁהִשְׁם יִתְבָּרַךְ מִתְנַהֵג עִמָּנוּ בְּמִידַת הַדִּין, זְמַרְו, כִּי מֵאֲמִינִים אֲנוּ שֶׁהַכֹּל לְטוֹבָה.

וְתַפְּלָל לַיהוָה יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִּים אֶת מַה שְׁלֹמֹדָנוּ, וּבְדָאִי לַהֲתַפְּלָל דְּרָךְ תַּחֲנוּנָאִים וּבְכָל זְשִׁיבָר וְנִדְבָה:

רְבוּזוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתַּכְּלֵנִי בְּכָל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוּבִיךָ הַקְדוּשִׁים לַהֲאֲמִין בְּאֵמֶת שְׁלִימָה שְׁלֹם בְּשִׁעָה שְׁאֵתָה מִתְנַהֵג אִתָּנוּ בְּמִידַת הַדִּין הַכֹּל לְטוֹבָה.

פֶּסוּק י: נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ. זֶה לְשׁוֹן תְּקוּנִי הַזֶּהר הַקְדוּשׁ דָּף ב. וְאִוִּף הָכִי אִיְהִי רָגְנָא יִתִּיר עַל נָבֵל כִּי יִשְׁבַּע לָחֵם (שִׁם), דְּאֲתֵמַר בֵּיה (שִׁם ט ו) לְכוּ לַחֲמוּ בְּלַחֲמִי, דְּאִיְהוּ קִמְצוֹן נָבֵל בְּמִמוֹנִיה נָבֵל שְׁמִיָּה, דְּלֹאוּ אִיְהוּ נְדִיב וְלֹאוּ אִיְהוּ מְזַרְעָא דְּאֲבָהוֹן דְּאֲתֵמַר עֲלִיהוּ נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ, דְּהָא קִמְצוֹן אִיְהוּ עֲנִי הַדְּעַת, בְּתֵר דְּלֹא עָבִיד טִיבִי לְמֵאֲרִי תוֹרָה לְמַהֲוִי מַחְזִיק בִּידֵיהוּ, וְאִוִּרִיתָא בְּלֹא פְקוּדָא לֹאוּ אִיְהִי תוֹרַת יְהוּ"ה.

תְּרִגוֹם: וְאִף כֵּן הִיא רוֹגֶזֶת יוֹתֵר עַל נָבֵל כִּי יִשְׁבַּע לָחֵם, שְׁנֶאֱמַר בּוֹ לְכוּ לַחֲמוּ בְּלַחֲמִי, שְׁהוּא קִמְצוֹן, נָבֵל בְּמִמוֹנוֹ נָבֵל שְׁמוֹ, שְׁאִינוּ נְדִיב וְאִינוּ מְזַרְעֵה הָאֲבוֹת, שְׁנֶאֱמַר עֲלִיהֶם נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ, שְׁהָרִי קִמְצוֹן הוּא עֲנִי הַדְּעַת, אַחֵר שְׁלֹא עוֹשֶׂה חֶסֶד לְבַעֲלֵי תוֹרָה לְהִיּוֹת מַחְזִיק בִּידֵיהֶם, וְתוֹרָה לֹלֵא מִצְוֹת אֵינָה תוֹרַת יְהוּ"ה. עַכ"ל. בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִכָּאן לְמַדְנוּ שְׁצָרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם בַּעֲלֵי תוֹרָה לְהִיּוֹת מַחְזִיק בִּידֵיהֶם.

וְתַפְּלָל לַיהוָה יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִּים אֶת מַה שְׁלֹמֹדָנוּ, וּבְדָאִי לַהֲתַפְּלָל דְּרָךְ תַּחֲנוּנָאִים וּבְכָל זְשִׁיבָר וְנִדְבָה:

רְבוּזוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתַּכְּלֵנִי בְּכָל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוּבִיךָ הַקְדוּשִׁים לַהֲשַׁתֵּדֵל לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם בַּעֲלֵי תוֹרָה לְהִיּוֹת מַחְזִיק בִּידֵיהֶם.

פֶּרֶק מִח פֶּסוּק ג: מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ פֶּרֶשׁ"י וּמִי שֶׁהִיא עֶצֶב עַל עֲבִירוֹת שְׁבִידוֹ מִבֵּיא חֲטָאוֹת וְאֲשֵׁמוֹת וּמִתְכַּפֵּר לוֹ וְהוּא יוֹצֵא מִשֵּׁם שִׁמְחָה. ע"כ. כְּלוֹמֵר עַל יְדֵי הַעֲבִירוֹת בָּאָה הַעֲצָבוֹת, וְעַל יְדֵי שְׁחֹזֶר בְּתִשְׁבּוּבָה זֹכֶה לְשִׁמְחָה.

וְתַפְּלָל לַיהוָה יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִּים אֶת מַה שְׁלֹמֹדָנוּ, וּבְדָאִי לַהֲתַפְּלָל דְּרָךְ תַּחֲנוּנָאִים וּבְכָל זְשִׁיבָר וְנִדְבָה:

רְבוּזוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתַּכְּלֵנִי בְּכָל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוּבִיךָ הַקְדוּשִׁים לְחַזֵּר בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלִימָה, וּבִזְכוּת זֶה אִזְכֶּה לְשִׁמְחָה.

פֶּרֶק מִט פֶּסוּק א: לְמִנְצָח לְבָנֵי קֶרַח מְזִמּוֹר. כְּתַב הַמַּלְבִּי"ם תּוֹכַחַת מוֹסֵר אֶל הַבּוֹטְחִים בַּעֲשָׂרָם וְעוֹבְדִים אֶת גּוֹפֶם וְאֲדִמָּתָם וּמַעֲבִידִים וּמֵאֲבָדִים אֶת נַפְשָׁם וְנִשְׁמָתָם, מֵרָאָה עַל פְּנֵיהֶם סִכְלוֹתָם כִּי יַחֲלִיפוּ הָעוֹלָם הָעוֹמֵד בְּאוֹבֵד, הָרוּחָנִי בַּגִּשְׁמִי, הַנִּקְלָה בַּנִּכְבָּד, וְכִי נִמְשְׁלוּ כְּבַחֲמוֹת נִדְמוּ. עַכ"ל.

וְתַפְּלָל לַיהוָה יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִּים אֶת מַה שְׁלֹמֹדָנוּ, וּבְדָאִי לַהֲתַפְּלָל דְּרָךְ תַּחֲנוּנָאִים וּבְכָל זְשִׁיבָר וְנִדְבָה:

רְבוּזוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתַּכְּלֵנִי בְּכָל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוּבִיךָ הַקְדוּשִׁים לְדָעַת, לְכֹדֶר, וּלְהַשִּׁיב אֶל לְבִי כִּי שְׁתֵּאדָם בּוֹטֵחַ בְּעֵשֶׂרָם וְעוֹבְדִים אֶת זֹפֶם וְאֲדִמָּתָם וּמַעֲבִידִים וּמֵאֲבָדִים אֶת נַפְשָׁם וְנִשְׁמָתָם, מֵרָאָה עַל פְּנֵיהֶם סִכְלוֹתָם כִּי יַחֲלִיפוּ הָעוֹלָם הָעוֹמֵד בְּעוֹלָם אֲבוֹדָה, הָרוּחָנִי בַּגִּשְׁמִי, הַנִּקְלָה בַּנִּכְבָּד, וְכִי נִמְשְׁלוּ כְּבַחֲמוֹת נִדְמוּ.

פֶּרֶק נ פֶּסוּק א: מְזִמּוֹר לְאָסָף. כְּתַב הַמַּלְבִּי"ם: בּוֹ תּוֹכַחַת נֶגֶד הַחֲנָפִים וְהַצְבוּעִים שֶׁהִיוּ עוֹשִׂים תּוֹעֲבוֹת גְּדוּלוֹת וּמֵרָאִים אֶת עֲצָמָם צְדִיקִים ע"י הַבָּאָה קֶרְבָּנוֹת רַבִּים, וְהוֹצֵאת דְּבָה עַל רַעֲיָהֶם בְּדַבְרִים שִׁיעֲשׂוּ הֵם עֲצָמָם, וּמִדְּבַר בִּשְׁם הַשֵּׁם כִּי בָּא לְשַׁפֵּט עַל רֹעַ מַעֲשֵׂיהֶם.

וְתַפְּלָל לַיהוָה יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִּים אֶת מַה שְׁלֹמֹדָנוּ, וּבְדָאִי לַהֲתַפְּלָל דְּרָךְ תַּחֲנוּנָאִים וּבְכָל זְשִׁיבָר וְנִדְבָה:

רְבוּזוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתַּכְּלֵנִי בְּכָל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוּבִיךָ הַקְדוּשִׁים לְהַשִּׁיב תּוֹעֲבוֹת גְּדוּלוֹת וּמֵרָאִים אֶת עֲצָמָם צְדִיקִים.

פֶּרֶק נֹא פֶּס' ה: כִּי פִשְׁעֵי אֲנִי אֲדַע וְחַטָּאתַי נִגְדִי תִּמְּיד.

זֶה לְשׁוֹן הָאֲר"י הַקְדוּשׁ: וּמִדַּת עֲצָבוֹת מִגּוֹנָה עַד מֵאוֹד, וּבִפְרֵט לְהַשִּׁיג חֲכָמָה וְהַשְׁגָּה, אֵין לְךָ דְּבַר מוֹנֵעַ הַשְׁגָּה יוֹתֵר מִזֶּה. (הַקְדָּמָה לְסִפְרָא עַץ חַיִּים)

וּרְבֵי חַיִּים וִיטָאֵל כְּתַב (בְּסִפְרוֹ שְׁעָרֵי קְדוּשָׁה חֶלֶק ב שְׁעַר ד דִּיבּוּר הַמִּתְחִיל הַעֲצָבוֹת גּוֹרָמָת) "הַעֲצָבוֹת גּוֹרָמָת מְנִיעַת הַעֲבוּדָה וְקִיּוֹם הַמִּצְוֹת וּבִטּוֹל עֵסֶק הַתּוֹרָה וְכַוּוֹנָת הַתְּפִלָּה וּמִבְטָל מִחֲשָׁבָה טוֹבָה לַעֲבוֹד אֶת הַשֵּׁם, וְהִיא שְׁעַר הַתְּחִלָּת גִּירוֹי הַסֵּתֶת הַיֵּצֵר הָרָע, אֲפִלּוּ אִם הוּא צְדִיק"

וְהַמִּשְׁנָה בְּרוּרָה (סִימָן א סִק"י) כְּתַב אֲבֵל הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה יִהְיֶה בְּשִׁמְחָה. וּלְפִי זֶה צָרִיךְ לְהַבִּין, אֵיךְ יִתְכַּן לְקַיִּים וְחַטָּאתִי נִגְדִי תִּמְּיד, וְהִיא לְכַאוּרָה זֶה מִבֵּיא לִידֵי עֲצָבוֹת.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ י"ל בַּהֲקָדִים:

א. דוּד הַמֶּלֶךְ הָעִיד עַל עֲצָמוֹ (לַעֲלִיל טו ח) שְׁוִיָּתִי הַשֵּׁם לְנִגְדֵי תִּמְּיד, כְּלוֹמֵר שֶׁזֶכֶה לְהִיּוֹת מַחוּבֵּר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּלִי הַפֶּסֶק כָּלֵל.

ב. כְּתַב הָאֲבוּדֶרֶם (הַלְכוֹת בְּרִכּוֹת, בְּרִכַּת אֲרוּסִין, דִּיבּוּר הַמִּתְחִיל וּפִירוּשׁ שֶׁהַשְׁמַחָה) וּפִירוּשׁ שֶׁהַשְׁמַחָה בְּמַעוֹנוֹ רְצוֹנוֹ לּוֹמֵר שֶׁהַשְׁמַחָה שְׁאֲנוּ מִשְׁמַחִים לְחַתֵּן וּלְכָלֵה לֹא מִמֶּנּוּ הִיא כִּי הַשְׁמַחָה בְּמַעוֹנוֹ, עַל שֵׁם שְׁאֵין לְפָנָיו עֲצָבוֹת שְׁנֵאֲמַר עוֹז וְחֻדוֹה בְּמִקּוֹמוֹ.

וּלְפִי זֶה אֲתִי שְׁפִיר, רַק מִי שֶׁהָעִיד עַל עֲצָמוֹ שֶׁהוּא מַחוּבֵּר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁאֵין לְפָנָיו עֲצָבוֹת כָּלֵל (כְּדוּד הַמֶּלֶךְ) יִכּוֹל לְקַיִּים וְחַטָּאתִי נִגְדִי תִּמְּיד וְלֹא לְהִיּוֹת בַּעֲצָבוֹת.

וְתַפְּלָל לַיהוָה יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִּים אֶת מַה שְׁלֹמֹדָנוּ, וּבְדָאִי לַהֲתַפְּלָל דְּרָךְ תַּחֲנוּנָאִים וּבְכָל זְשִׁיבָר וְנִדְבָה:

רְבוּזוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתַּכְּלֵנִי בְּכָל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוּבִיךָ הַקְדוּשִׁים לֹא לְהִיּוֹת בַּעֲצָבוֹת מִשּׁוּם סִיכָה וְאֶפְּיֹל לֹא מִחוּמָת חֲטָאִי, שֶׁהָרִי הַעֲצָבוֹת גּוֹרָמָת מְנִיעַת הַעֲבוּדָה וְקִיּוֹם הַמִּצְוֹת וּבִטּוֹל עֵסֶק הַתּוֹרָה וְכַוּוֹנָת הַתְּפִלָּה וּמִבְטָל מִחוּשָׁבָה טוֹבָה לַעֲבוֹד אוֹתָךְ, וְהִיא שְׁעַר הַתְּחִלָּת גִּירוֹי הַסֵּתֶת הַיֵּצֵר הָרָע, אֲפִלּוּ אִם הוּא צְדִיק, וְתַעֲזֹרֵנִי לְקַיִּים פֶּסֶק הַמִּשְׁנָה בְּרוּרָה שֶׁהַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה יִהְיֶה בְּשִׁמְחָה.

נִשְׁמַח מֵאוֹד לְקַבֵּל הָעֲרוֹת בְּתֵא הַקּוֹלִי:

05484-67-992